[illegible]

வைத்தியனைப் பார்த்து சன்னமாகக் குரல் கொடுத்தான்

"வைத்தியா ஏ வைத்தியா ..."

[illegible] இலை இரண்டை காதோடு அணைத்து மூடிக்கொண்டு படுத்திருப்பதால் [illegible] அந்த மனித மூட்டையின் தோளைத் தொட்டு உலுக்கினான். அலறாமலும் பதைக்காமலும் எழுந்து உட்கார்ந்த அவன் நிதானமாக மாணிக்கத்தைப் பார்த்து திருதிருவென்று விழித்தான்

"ஏம போகுதி...? வீட்டுலே யாராவது...?"

அவன் என்ன கேட்கிறான் என்பது மாணிக்கத்துக்குப் புரிந்தது மற்ற சமயமாக இருந்தால் இந்தக் கேள்விக்குப் பதில் வேறு விதமாக இருக்கும் ஆனால் இன்று அந்த ஓட்டின் கனம் என்ன என்று அவனுக்குத் தெரியும். ஆகையால் அமைதியாகச் சொன்னான்.

"அதெல்லாம் ஒண்ணும் இல்ல... உங்கிட்ட ஒண்ணு கேக்கணும்..."

வைத்தியனுக்கு நெஞ்சில் திகில் செல்லரித்தது. இந்த அர்த்த ராத்திரியில தன்னை எழுப்பி ஒன்று கேட்க வேண்டுமானால்....

"உன பேரு அணஞ்சபெருமாளா?" வைத்தியன் முகத்தில் ஒருவித பிரமிப்பு

"அட இதென்ன விண்ணாணம்...? இதுக்குத்தானா இந்தச் சாமத்திலே வந்து சங்கைப் புடிக்கேரு..."

"பேரு அதானா சொல்லு...?"

"உமக்கு யாரு சொல்லீட்டா...? நானே அயத்துப் போனதுல்லா இப்ப என்ன வந்திட்டு அதுக்கு...?"

"பாரிடம் பேயும ஏமாக்காட்டாதே. உன் பேரு வோட்டர் லிஸ்டுலே இருக்கு நாளைக்குக் காலமபற நான் வந்து உன்னைக் காரிலே [illegible] போறேன காபபி சாபபாடு எல்லாம உண்டு... உருளைக்கா [illegible] வந்து [illegible] இல்லேன்னு சொல்லீரு. ஆமா !"

[illegible] ஜனநாயக [illegible] வைத்தியனுக்கு புதிய [illegible] அவன் தோள்கள் [illegible]

"நானே ஏம் போதத்தி சொல்லுதேன்? அன்னைக்கு அந்த உருளைக்கார ஆளுக சொன்னாளே.. இதுவரை நீ செத்தவன் ஓட்டையும் ஊரைவிட்டு ஓடினவன் ஓட்டையும் போட்டே.... சரி... ஆனா எவனும் சொன்னான்னு இந்தத் தடவை அங்கே வந்தே... பொறகு தெரியும் சேதி... நேரே போலீசிலே புடிச்சுக் குடுத்திருவோம். அப்படீன்னுல்லா சொன்னா... நானும் அதாலா கம்முன்னு இருக்கேன். மச்சினனும் மச்சினனும் இன்னைக்கு அடிச்சுக்கிடுவாங்க.... நாளைக்கு நானும் நீயும் சோடி, கடைக்குப் போலாம வாடின்னு கழுத்தைக் கெட்டிக்கிட்டு அழுவாங்க... நமக்கு என்னத்துக்கு இந்தப் பொல்லாப்புன்னுதாலா சலம்பாமல் கிடக்கேன். இப்பம் நம்ம பேரும் லிஸ்டிலே இருக்கா? தெரியாமப் போச்சே இதுநாள் வரை.."

"இது இப்பம்கூட யாருக்கும் தெரியாது பார்த்துக்கோ... நான்தான் கண்டுபிடிச்சேன்! முன்னாலேயே ஓம் பேரு இருந்திருக்கும்.. ஆனா என்னைப் போல யாரு அக்குசாப் பாக்கா..? அது கிடக்கட்டும். உனக்குப் புது வேட்டியும் துவர்த்தும் வாங்கி வச்சிரச் சொல்லுகேன். நீ காலம்பற என்கூட வந்து இட்டிலி தின்னு போட்டு, புதுத்துணியும் உடுத்திக்கிட்டு ஓட்டுப் போட்டிரணும். எல்லாம் நான் சொல்லித்தாறேன்... ஆனா எவன்கிட்டேயும் அனக்கம் காட்டிராதே... என்னா..?"

"இனி நான் சொல்லுவேனா.. நீங்க இம்புட்டு சொன்னதுக்கப்புறமும்..."

வைத்தியன் தந்த உறுதியில் மனம் மகிழ்ந்து தன் சாதனையை நினைத்து மார்பு விம்ம, பூசணிக்காய் வீட்டை நோக்கி நடந்தான் மாணிக்கம்.

அங்கே ஒரு அரசவையின் பொலிவு போன்ற சுற்றுச் சூழல்கள். மங்களாவில் நடுநாயகமாகப் பூசணிக்காய் கொலு வீற்றிருந்தார். அந்த வீட்டிலுள்ள மொத்தப் பெஞ்சுகளும், நாற்காலிகளும் அங்கே பரந்து கிடந்தன. வந்து வந்து தன் விசுவாசத்தைத் தெரிவிக்கும் வாக்காளர்களின் புழக்கம். வெற்றிலைச் செல்லங்கள் இரண்டு மூன்று ஆங்காங்கே ஊறிக் கொண்டிருக்கும் சுக்குக்காப்பி அண்டா. அந்த நூறு வீட்டு ஊரின் இரதவீதிகளைச் சுற்றிச் சுற்றிக் கோஷம் போட்டுத் தொண்டை கட்டியவர்கள் நெரிந்த குரலில் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். நாளை காலைக் காப்பிக்கான ஆயத்தங்கள்.

இட்டிலிக் கொப்பரைகள் கிடார அடுப்பில் ஏற்றப்பட்டு விட்டதால 'கொர்' என்ற சீரான இரைச்சல். சின்னம் பூசணிக்காய் ஆனபடியால பூசணிக்காய் சாம்பாருக்காக அரிந்து பனையோலைப் பாய்மீது குவிக்கப்பட்டிருந்தது. இலைக்கட்டுகள் இடத்தை அடைத்துக்கொண்டு கிடந்தன. பாத்திர பண்ட வகையறாக்களின் முனகல் கேட்டதால வீட்டுக்கொரு பூசணிக்காய் பரிசாக விளம்புவதற்காக ஐந்து மூட்டைகள் சாய்ப்பிலே அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்தது.

பூசணிக்காய் தோற்றுப்போகும் என்று கருதி, தோற்ற பிறகு தெருவிலே போட்டு உடைப்பதற்காக உருளையுமிரண்டு மூட்டைகள் வாங்கிப

[illegible] ... அறிந்த முறை [illegible] ... [illegible] ... முழுவதும் [illegible] ... [illegible] ... இருவர் [illegible]

[illegible] செல்வதாக [illegible] ... வண்டிக் காரரும் [illegible] ... என்று சொல்லத் தேவையில்லை ... அவர்கள் பூசணிக்காய் சாம்பார் [illegible] ... உருளையைச் சாம்பார் வைக்க [illegible] ... உருளை என்றால் உருளைக் கிழங்கையும் [illegible] ... சாம்பார் வைக்கலாம் என்று சொன்னதை [illegible] ... [illegible]

இதில் [illegible] அதிசயம் என்னவென்றால் அங்கே [illegible] ... [illegible] ... வாக்காளர்களுக்கும் [illegible] ... [illegible] நான்கு வண்டிக் காரரும் அது [illegible] ... நடக்க [illegible] ஆசிரா ஆரம்பப் பள்ளி [illegible] ... நடந்தாலும் அரை பர்லாங்குதான் [illegible] ... [illegible]களை நடத்தியா கொண்டுசெல்வது?

மறுநாள் பொழுது கலகலப்பாக விடிந்தது [illegible] ... [illegible] பழக்க வைப்பது போன்றும் சூரியன் கிழக்கில் [illegible] ... [illegible] கயிறு கட்டி இழுத்துக்கொண்டு வந்[illegible] ... அவளை அவசரமும் பதட்டமும். ஆறுமணிக்குப் [illegible] ... மகனும் மருமகனும் வரமைக்க வந்தார்கள்.

அதைத்தொடர்ந்து உருளையின் மகளும் மருமகனும் [illegible] ... [illegible] காப்பிக்கான சன்னத்தங்கள் அதிகாலையிலேயே [illegible] ... பாதுகாப்பான இடத்தில் கொண்டுவந்து வைத்துவிட[illegible] ... அங்கேயே [illegible] தோட்டத்தில் குளிக்கச் செய்து [illegible] ... துவைத்து உடுத்து வெண்ணீறு பூசி ஒரே அலங்காரப் [illegible] ... [illegible] தோதல [illegible] ... [illegible] என்று அவன் எண்ணினான்.

[illegible]

[illegible]யில் ஏற மறுத்து, காரில்தான் போவேன் என்றார்கள். தேர்தல்கள் [illegible] இதையெல்லாம் எப்படித்தான் அனுபவிப்பது?

[illegible] பாளர்களும் வாக்குச்சாவடியில் பிரசன்னமாயிருந்தார்கள்.

[illegible]களின் பிரதிநிதிகள் இரண்டு வரிசைகளில். இது தவிர அரசாங்க [illegible]களான பள்ளி ஆசிரியர்கள். கலவரம் வரலாம் என்று அஞ் [illegible] தால், இரண்டு போலீஸ்காரர்கள் கர்மசிரத்தையோடு [illegible] கொண்டிருந்தார்கள், லத்தியுடன். வெள்ளாளனுக்கு [illegible] அதிகம் என்று துப்பாக்கி கொண்டுவரவில்லை.

[illegible] என்ற அணஞ்சபெருமாளை பெருமாள வாக்குச்சாவடி [illegible] கொண்டுவந்து இறக்கிய போது எல்லோர் கண்களும் நெற்றி [illegible] வெள்ளையும் சொள்ளையுமாக நீறணிந்த சைவ நாயனாக [illegible] அவனை அதிசயத்தோடு பார்த்தனர்.

[illegible] புள்ளைக்கு என்ன தைரியம் இருந்தா இன்னைக்கு உள்ளூர் [illegible]லே கள்ள ஓட்டுப் போட வரும்... ம்... வரட்டும்."

[illegible] உருளை.

[illegible] பன்னிரண்டரை ஆகிவிட்டதால் கூட்டம் குறைந்து விட்டது. [illegible] வந்து வரிசையில் நின்றபோது ஏழெட்டுப் பேரே அவன் [illegible] நின்றார்கள். அவன் பின்னால் ஓரிருவர் வந்து சேரவா, இல்லை [illegible] பிறகு பார்த்துக் கொள்ளலாமா என்று யோசனையில் தயங்கி [illegible]

[illegible] நிமிடங்கள் பொறுத்ததும் வரிசையை விட்டு விலகி வேகமாக [illegible] நடக்கத் தொடங்கினான் வைத்தியன். இவனுக்குத் திடீரென [illegible] வந்து விட்டது என்று புருவக்கோட்டை உயர்த்தினார் பூசணிக்காய். [illegible] எதிரில, எனக்கு விரோதமாகக் கள்ள ஓட்டுப் போட [illegible]வானாக்கும்...' என்ற பாவனையில் மீசை மீது கை போட்டு [illegible]காரத்துடன் பூசணிக்காயைப் பார்த்தார் உருளை.

[illegible]சையிலிருந்து விலகிய வைத்தியனைப் பின்தொடர்ந்து ஓடிய [illegible] இரண்டு எட்டில் அவனைப் பிடித்துவிட்டான்.

[illegible] வாணாலே! என்ன கொள்ளை எளகீட்டு உனக்கு? எங்கே [illegible] ஓடுகே...?"

[illegible] போடாதேயும் போத்தி... இன்னா வந்திட்டேன்..." [illegible] அவசரம்.

[illegible] வெடுத்துப் போறேங்கேன். பிரி களந்திட்டோவ?"

[illegible] ஒரு நிமிட்லே வந்திருக்கேன்."

[illegible] எங்க வேணுமானாலும் ஒழிருக போயோங்கேன்."

"அட என்னய்யா பெரிய சிண்ட [illegible] காலம்பற முகத்தைக் கழுவதுக்குள்ளே [illegible] இருக்கு, வேறே இணவேன். வயசான காலத்திலே [illegible] நின்னுக்கிடும். இன்னா ஒரு எட்டு போயிட்டு வந்திருங்கோ."

வைத்தியன் குளத்தங்கரையோரம் போய்க் காலைக்கடன் [illegible] உணவு இடைவேளைக்காக வாக்கெடுப்பு நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருந்தது. வைத்தியனை அங்கே காத்திருக்கச் சொன்னால் ஆபத்து என்று கருதி, மீண்டும் காரிலேற்றி, வீட்டுக்குக் கொண்டுபோய்ச் சாப்பாடு போட்டு முதல் ஆளாகக் கொண்டுவந்து நிறுத்தினார்கள். சூரன்பாடு திருவிழாவில் முதலில் வருகின்ற சூரனைப் போல வைத்தியன் வீர விழி விழித்தான். இடைவேளைக்குப் பிறகு, வாக்கெடுப்பு தொடங்கியது. கையில் வைத்திருந்த 'அணஞ்சபெருமாள்' சீட்டுடன் வாக்கு சாவடியினுள் நுழைந்தான் வைத்தியன். இவனுக்கு ஒரு பாரம் படிப்பித்துத்தான் அனுப்ப வேண்டும் என்று உருளை உஷாராக இருந்தார். முதல் போலிங் ஆபிசரிடம் சீட்டை நீட்டினான் வைத்தியன்.

உருளை ஒரு உறுமல் உறுமினார்.

"ஏ வைத்தியா.. உனக்கு ஓட்டு இருக்கா?"

சந்தேகத்துடன் அவன் அவரைப் பார்த்தான்.

"இருக்கு போத்தியோ.. இன்னா நீரே பாருமே..."

அவன் நீட்டிய சீட்டை வாங்கிப் பார்த்த உருளைக்கு கொஞ்சம் மலைப்பு. அவர் மலைப்பதைக் கண்ட பூசணிக்காய் முகத்தில் ஏளன முறுவல்.

"அணஞ்ச பெருமாளா உன் பேரு..?"

"ஆமா போத்தி.. நான் பின்ன கள்ள ஓட்டா போட வருவேன்?"

உருளையின் ஐயம் திரவில்லை. வாக்காளர் பட்டியலை வாங்கிப் பார்த்தார். அவர் முகத்தில் சிறிய திகைப்பு. சற்று நேரத்தில் ஏளனப் புன்னகையொன்று விரிந்தது.

"இதுவரைக்கும் கள்ள ஓட்டுப் போட்டாலும் நாடுவிட்டுப் போன ஆளுக பேரிலேதான் போட்டிருக்கே. இப்ப செத்துப்போன ஆளு ஓட்டையும் போட வந்திட்டயோவ்?"

"இல்லை போத்தி.. என் பேரு அணஞ்சபெருமாளுதான்.. நான் பொய்யா சொல்லுகேன்..?"

"அட உன் பேரு அணஞ்சபெருமாளோ, எரிஞ்ச பெருமாளோ [illegible] [illegible] இருந்திட்டுப்போகு. ஆனா இந்த அணஞ்ச [illegible] [illegible] போட்டிருக்கு."

056

அப்பாவின் வே

அப்பாவிடம் ஒரு பட்டு வேஷ்டி இருந்தது. அப்பா வெண்பட்டும், பொன்னிறப் பட்டு வேஷ்டிகளும் ந இருந்தாலும் கூட, குழந்தைகளாகிய எங்களுக்கு அவ சிவப்புப் பட்டு வேஷ்டியே அற்புதமானதாகத் தோன்றி

சிவப்பென்றால் சுத்தச் சிவப்பும் இல்லை. து வண்ணமும் இல்லை. செப்புப் பாத்திரத்தைப் புளி போ விளக்கிப் படிக் கல்லில் வைத்து விட்டுக் குளிப்பார் அப்போது பார்த்திருக்கிறீர்களா? நீங்கள்! உதயகால சூரிய ரேகைகள் பட்டுத் தகதகக்குமே, அந்தச் செ பாத்திரம் அது மாதிரியான வேஷ்டி அது.

முழுதும் செப்புக் கலரும் இல்லை. கரை பச்சை நி நாலுவிரல் அகலம். கரையில் சரிகை வேலைபாடு சரிகை வேலைப்பாடு என்ன என்கிறீர்கள்? வாத்து ஒன்றன்பின் ஒன்றாய் அணிவகுத்துச் செல்கிற சித்தி அவை வாத்துகள் அல்ல; அன்னப்பறவைகள் என்ற அம்மா. நாங்கள் அன்னப்பறவைகளை நிறத்தில் பா தில்லை. அந்த வேஷ்டியின் கரையில்தான் பார்த்திருக்கிறோ எதுவானால்தான் என்ன? உயிருள்ள ஜீவராசிகள்.

அந்த வேஷ்டி சாதாரணமாகக் கண்களில கிடைப்பதில்லை. அப்பா, அதை அவருடைய மிக அகலமான அலமாரியில் வைத்திருப்பார். அந்த அலமாரிகள் எல்லாம் இப்போது கிடைப்பதில்லை ஆள் அகலம்தானே இப்போதைய அலமாரிகள் மூன்று அலமாரிகளை பக்கம் பக்கமாக நி வைத்ததுபோல இருக்கும்

அப்பா அலமாரியில் இருந்து, அதை எடுக்கும் போ நேரம் எங்களுக்குத் தெரியும். எனக்கும் என் த ராஜேஸ்வரிக்கும். பண்டிகை, மற்றும் தாத்தாவுக்கு தெ முதலான நாட்களில்தான் அது வெளிப்படும்

இருந்தவர்கள் வண்டிச் சப்தத்தை தூரத்தில் கேட்கும்போதே திரும்பிப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

வண்டியைக் குளத்தருகில் திருப்பி நிறுத்தி விட்டுக் குளத்தில் ஏறினோம். நிழலில் கிடந்தவள் இப்போது சுற்றி நின்று பார்த்தவர்களின் நிழலில் கிடந்தாள். முக்காட்டை முகத்தில் இழுத்து விட்டிருந்தார்கள். இதற்கு முன் யாரும் அவளை இவ்வளவு நெருக்கமாய்ப் பார்த்திருக்க முடியாது. முக்காட்டை விலக்கி முகத்தைப் பார்க்க வேண்டுமென்று எங்களில் யாருக்கும் தோன்றவில்லை. அவள் சாக்காட்டைத் தீர்மானிக்கும் ஆவலும் [..]வை வரதராகவின் செய்தியும், பார்த்து நின்றவர்களின் தீர்மானமும் [..]யாக இருக்க வேண்டுமென்று நினைத்தோம் போலிருக்கிறது. [..]திக்காரனுக்கு சாவுச் செய்தி சொல்ல வரதராசுவை அனுப்பினோம். பிணத்தை வண்டியில் தூக்கிப் போட்டுக் கொண்டு எல்லோருக்கும் [..] ஆர்வத்துடன் போன வேகத்திலேயே திரும்பினோம்.

அவளைப் பார்க்க எல்லோரும் வந்தார்கள். சாவுக்குத் துக்கம் விசாரிப்பவர்களாக இல்லை. அவள் சாவுக்கு யாரிடம் போய் துக்கம் விசாரிப்பது? அவள் இருக்கும்போதே எல்லோரும் வந்துவிட்டார்கள். பாடையில் கிடத்தப்பட்டிருந்த அவள் முகத்தையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

மறுநாள் பலரும் அவளைக் குளத்தில் கண்டதாகச் சொன்னார்கள். [..] வரையில் அவளைக் குளத்தில் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். [..]ரும் அவளைக் குளத்தில் பார்க்காத நாள் என்று ஆரம்பமாயிற்று [..] யாருக்கும் தெரியவில்லை. அதில் நானும் ஒருவன்.

1972

037

அம்பை

அம்மா என்றதும் பளிச் பளிச்சென்று சில நிகழ்ச்சிகள் மட்டுமே நெஞ்சைக் குத்துகின்றன. அக்கா கல்யாணி அடிக்கடி மயக்கம் போட்டு விழுந்து கொண்டிருந்தாள். புரிந்து கொள்ளும் வயதில்லை எனக்கு. நான்கு வயது.

விடிகாலையில் கண் விழிக்கிறேன். ஏதோ தமுக்கு மாதிரி சத்தம் கேட்கிறது. கதவருகே சென்று பார்க்கிறேன். கல்யாணியைப் பலகையில் உட்கார்த்தி இருக்கிறார்கள். எதிரே எவனோ கொத்து இலையோட நிற்கிறான். ஆ ஊ வென்று சில மாதங்கள் மட்டுமே சிரிப்புக் காட்டிய தம்பிப் பாப்பா நான் இருந்த அறையிலேயே தொட்டிலில் இருக்கிறான்.

"நீரஜாட்சி, போய்க் கொண்டு வா" என்கிறார்கள் யாரோ.

நான் அம்மாவைப் பார்க்கிறேன்.

கருநீலப் புடவை நினைவில் இருக்கிறது. தலைமயிரை முடிந்து கொண்டிருக்கிறாள். என் அறையை ஒட்டிய சின்ன அறையில் அம்மா நுழைகிறாள். தலைப்பை நீக்குகிறாள். கையில் இருந்த சிறு கிண்ணியில் மெல்ல தன் மார்பிலிருந்து பால் எடுக்கிறாள். கண்களில் நீர் கொட்டுகிறது.

விடிகாலை இருட்டோடு புதைக்கப்பட்டிருக்கும் தவலைக்கு அடியில் விறகு வைத்து வெந்நீர் காய்ச்ச அம்மா எழுந்திருக்கிறாள் தினமும்.

ஒருநாள் நான் அவளைப் பார்க்கிறேன். அம்மாவின் தலைமயிர் முடிச்சவிழ்ந்து தொங்குகிறது. குந்தி உட்கார்ந்திருக்கிறாள் அம்மா. கூந்தல் பாதி கன்னத்திலும் பாதி காதின் மேலுமாய் விரிந்து கிடக்கிறது. அப்படிப் பாதி கொண்டதும் குனிந்து பார்த்த அம்மாவின் பாதி முகத்தில

நீயின் செம்மை விசுகிறது என்று அம்மா சிவப்புப் புடவை வேறு உடுத்தியிருக்கிறாள். உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டே இருக்கையில் பக்கென்று அவள் எழுந்து நிற்கிறாள். கூந்தல் புஸ்ஸென்று தொங்குகிறது.

விரிந்திருந்த தலையிலிருந்தே மலர்களை அவிழ்த்த ரவிக்கை அடியே பச்சை நரம்போடிய வெளேரென்ற மார்பகங்கள் தெரிகின்றன. எங்கிருந்தோ பறந்து வந்து அங்கே நின்ற அக்கினியின் வெள்ளொட்ட அவள் தோன்றுகிறாள். அவள் அம்மாவா? அம்மா தானா?

"காளி காளி மகா காளி பத்ர காளி நமோஸ்துதே' என்ற ஸ்லோகம் ஏன் நினைவிற்கு வருகிறது?

"அம்மா."

அம்மா தலையைத் திருப்பிப் பார்க்கிறாள்.

"இங்கே என்ன செய்யறாய்மா?"

பேச முடியவில்லை. உடம்பு வியர்க்கிறது.

வீட்டில் ஹோமம் நடக்கிறது. அம்மாவின் உதட்டின் சிவப்பாலோ குங்குமத்தின் தீட்சண்யத்தாலோ கொழுந்து விட்டெரியும் ஜ்வாலையின் பிம்பம் அவளாகப் படுகிறது.

'அக்னயே ஸ்வாஹா ஆஹா...' என்று ஸ்வாஹாவை நீட்டி முழக்கி நெருப்பில் நெய்யை ஊற்றுகிறார்கள். அந்த 'ஸ்வாஹா.' வின்போது பார்வை நெருப்பின் மீதும் அம்மாவின் மீதும் போகிறது.

எண்ணெய் தேய்த்துக் குளிப்பாட்டுகிறாள் அம்மா. புடவையைத் தூக்கிச் செருகியிருக்கிறாள். வெளுப்பாய், வழவழவென்று தொடை தெரிகிறது. குனிந்து நிமிரும்போது பச்சை நரம்பு ஓடுகிறது.

'அம்மா நீ மாத்திரம் ஏம்மா இவ்வளவு வெளுப்பு? நான் ஏம்மா கருப்பு?'

சிரிப்பு.

"போடி உன் அழகு யாருக்கு வரும்?"

நிகழ்ச்சிகளில் ஒரு சம்பந்தமுமில்லை. அம்மா தான் அவற்றின் ராணி. அசுத்தங்களை எரித்துச் சுத்திகரிக்கும் நெருப்பு அவள். ஒரு சிரிப்பில் மனத்தில் கோடானுகோடி அழகுகளைத் தோரணமாட வைப்பவள். அவள் இருக்கிற காத்தா அவள் மடியில் தலை வைத்துப் படுக்கும் போது நீண்ட மெல்லிய தண்ணென்ற விரல்களால் தடவி, 'உனக்கு டான்ஸ் கத்துத் தரப் போறேன் நல்ல வாகான உடம்பு' என்றோ, 'என்ன அடர்த்தியடி மயிர்' என்றோ சில சாதாரணமான ஒன்றைத் தான் சொல்வாள். ஆனால் மனத்தில் ஜில்லென்று எதுவோ மலரும்.

அம்மாவைப் பற்றிய இத்தனைய உணர்வுகளை அம்மாவே ஊட்டினாளா? தானே நினைத்தேனா தெரியவில்லை. எனினும் பல அழகுகளுக்கு வித்தை

உலன்றியபோது தன்னுள் அவள் எதை ஸ்தாபித்துச் கொண்...
தெரியவில்லை.

அப்போது பதிமூன்று வயது. பாவாடைகள் குட்டையாக...
ஆரம்பித்து விட்டன. அம்மா எல்லாவற்றையும் நீளமாக்குகிறாள்...

அம்மா மடியில் படுக்கும் மாலை வேளை ஒன்றில் எங்கோ...
வரிகள் திடீரென்று நினைவுவர அம்மாவைக் கேட்கிறேன்.

"அம்மா பருவம்னா என்னம்மா?"

மௌனம்.

நீண்டநேர மௌனம்.

திடீரென்று சொல்கிறாள்.

"நீ இப்படியே இருடீம்மா பாவாடைய அலைய விட்டுண்டு...
ஆடிண்டு..."

சித்தி பெண் ராதுவைப் பெண் பார்க்க வருகிறார்களாம். அம்மா போ...
விடுகிறாள். அங்கே. அந்த முக்கியமான நாளில் அம்மா இல்லை கல்யாணி...
தான் தீபாவளி அன்று எண்ணெய் தேய்த்துத் தலை மயிரை அ...
விடுகிறாள். குளியலறையின் ஜன்னல் வழியாக இருள் கலையாத வானம்...
தெரிகிறது.

"கல்லுள்... ரொம்ப சீக்கிரம் எழுப்பிட்டேடீ. பட்டாசு...
கேக்கலயே இன்னும்"

"உனக்கு எண்ணை தேய்ச்சுட்டு நானும் தேய்ச்சுக்க வேண்டாமா? வய...
பதிமூணு ஆறது. எண்ணை தேய்ச்சுக்க வராது உனக்கு. குனி'

கல்யாணிக்கு பொறுமை கிடையாது. தேங்காய் நாரை உரிப்பது போல்...
தலையை வலிக்க வலிக்கத் தேய்க்கிறாள் கல்யாணி.

கத்தரிப்பூ ஸாடின் துணியில் அம்மா எனக்குப் பாவாடை...
தைத்திருக்கிறாள் அந்த தீபாவளிக்கு. வழுக்கிக் கொண்டு தையல் மிஷின்...
ஓடும்போதே மனம் ஆசைப்பட்டது.

அந்த முறை அளவு எடுத்து பாவாடை தைத்தாள் அம்மா

"அளவு எடுக்கணும் வாடீ.. ஒசந்து போய்ட்டே நீ" அளவு எடுத்துவிட்டு...
நிமிர்கிறாள்

"ரெண்டு இஞ்ச பெரிசாய்டுத்து இந்தப் பொண்ணு"

கத்தரிப்பூ ஸாடின பாவாடை மற்ற பாவாடைகள் மாதிரி குட்டை...
இருக்காது. வழுக்கிக் கொண்டு தரையை எட்டும்.

உலுக்'கென்று எழுப்பி நிற்க வைத்துத் தலையைத் துவட்டுகிறா...
கல்யாணி. சாம்பிராணி மணக்க கொண்டு பூஜை அறைக்குத் ...